

هت‌تریک دایی

علی دایی سومین فینال جام حذفی‌اش را امسال تجربه می‌کند. سرمربی سابق پرسپولیس که دوبار با قرمزها به فینال رسیده و قهرمان هم شده برای سومین بار با نفت تهران برای کسب قهرمانی تلاش می‌کند. دایی هرچند در میان مربیان ایرانی آمار خیلی ویژه‌ای ندارد اما کارنامه‌اش نشان می‌دهد که مربی دست‌وپایسته‌ای هم نبوده. دایی در چند سال اخیر همیشه تیمش را در پیش فصل، دیر و بدون بدن‌سازی تحویل گرفته اما در طول فصل در نتیجه‌گیری خوب عمل کرده است. او که یک قهرمانی لیگ برتر با سایپا و دو جام حذفی با پرسپولیس دارد، حالا با نفت به سمت جام سوم حذفی و جام چهارم شش حرکت می‌کند.

وزیرکش

با حاشیه، بی‌حاشیه

یکشنبه ● ۱۲ دی ۱۳۹۵ ● شماره هشتاد و شش

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

بهترین زمان برای انتخاب تیم منتخب لیگ برتر همین حالاست. نیم‌فصل تمام شده و می‌توان بهترین‌های لیگ را در قالب یک تیم یازده‌نفره معرفی کرد.

لیگ برتر به نیم‌فصل رسیده است و ستاره‌های فوتبال ایران خود را در ۱۵ بازی به نمایش کامل گذاشته‌اند. حالا می‌شود به‌راحتی یک تیم یازده‌نفره را معرفی کرد. تیمی که از بهترین بازیکنان لیگ برتر و آماده‌ترین هایشان ساخته شده است، هر چند ایده‌آل‌ترین ترکیب نیست و به خاطر سلاقی شخصی ممکن است یک یا دو بازیکن آن تغییر کنند اما حتما همه کارشناسان هم این انتخاب‌ها و درجه یک بودن بازیکنان را تایید می‌کنند.

■ دروازه‌بان

علی‌رضا بیرانوند (پرسپولیس): شماره یک پرسپولیس خودش را برای نمایشی عالی آماده کرده بود و پیش از مصدومیت نمایش فوق‌العاده‌ای هم داشت. بیرانوند هرچند ۵ بازی است که روی نیمکت نشسته و مصدوم است اما آمار عالی او با ۷ کیلین شیت از او بهترین دروازه‌بان را ساخته است. همین امسال پیراهن شماره یک تیم ملی را تحویل گرفته و اگر اتفاق خاصی رخ ندهد تا مدت‌ها دروازه‌بان اصلی تیم ملی خواهد بود.

■ مدافع راست

محمد ایرانپوریان (تراکتور سازی): برای او جز حسرت چیز دیگری وجود ندارد. مدافعی که خیلی دیر به اوج آمادگی رسید. البته او مدت‌ها پشت سر خسرو حیدری و مهدوی کیا حتی مجالی برای

نمایش نداشت. شاید اگر ۱۰ سال دیرتر به دنیا آمده بود در تیم کی‌روش با ۲۱سال سن به ترکیب اصلی می‌رسید.

■ میانی

سیدجلال حسینی (پرسپولیس): مسن‌ترین بازیکن تیم برتر شایستگی کامل برای حضور در ترکیب اصلی را دارد. جلال ۳۴ ساله کمربند دفاعی پرسپولیس را اینقدر محکم کرده که از ۱۵ بازی قرمزها فقط در ۵ بازی گل خورده‌اند و با اینکه دروازه‌بان اصلی‌شان را در همه بازی‌ها نداشته‌اند در ۱۰ بازی کیلین شیت کرده‌اند. جلال حسینی شاید حلقه مفقود قهرمانی پرسپولیس در سال قبل باشد، قهرمانی‌ای که از دست رفت تا برانکو به جذب سیدجلال راضی شود.

■ میانی

محمد انصاری (پرسپولیس): انصاری هم امسال به فهرست کی‌روش رسید. هرچند محمد انصاری سال قبل هم عالی بود و نمایش فوق‌العاده‌ای در دفاع چپ داشت اما انگار برانکو هم خوب فهمیده بود که به در دفاع میانی می‌خورد. او امروز در حال جدا شدن از پرسپولیس است. اما پس از حسینی و منتظری و البته بعد از پورعلی گنجی اولویت چهارم پستی است که فقط جای دو بازیکن است. شاید در جام جهانی فیکس هم بازی کرد.

■ چپ

احسان حاج‌صفی (سپاهان): در سالی که او نبود سپاهان به قهقرا رفت و امسال هم که تیم ارزان‌قیمت ویسی روی کاکل

کاپیتان می‌چرخد. او البته در تیم ملی نمایش متفاوتی داشته و با اینکه در سپاهان دفاع بازی می‌کند، در تیم ملی به‌عنوان هافبک میانی به میدان رفته و نمایش خوبی داشته. امسال سال حاج‌صفی در پست جدید است، شک نکنید!

■ هافبک‌ها/دفاعی

کمال کامیابی‌نیا (پرسپولیس): او شماره ۱۱ دروازه‌بر معنی کرده است. شماره ۱۱ در فوتبال به مهاجمان می‌رسد. اصلا شماره‌ای برای یکی از پوزیشن‌های تهاجمی است. اما کامیابی‌نیا موفق شده چنان بدرخشد که شاید سال‌های بعد هم پست‌های او اعتمادبه‌نفس برداشتن شماره ۹ را پیدا کنند. کمال همین نیم‌فصل را برای حضور در تیم ملی می‌خواست که به آرزویش رسید، هرچند برای ماندن در فهرست تیم ملی رقابتی سرسختی دارد.

■ میانی

ایمان معینی (نفت): با این سن و البته قوای جسمانی، مسیری به تیم ملی ندارد اما تصور کنید چرا یک هافبک میانی باید اینقدر مشتری در نیم‌فصل داشته باشد. مهندس لیگ برتر نقش مهمی در حضور نفت در میان تیم‌های بالای لیگ برتر و البته رسیدن تیمش به فینال داشته. ایمان در اوج است، حتی اگر همه بدانند دیگر به تیم ملی دعوت نخواهد شد.

■ هجومی

سانسان انصاری (فولاد): بهترین گلزن لیگ برتر چهار هفته در پرسپولیس نیمکت‌نشین بود اما خروج از تیم قرمزپوش تهرانی و

نگاهی به ترکیب اصلی بهترین بازیکنان لیگ برتر در نیم‌فصل اول بازیکنانی که در پست‌های خود بهترین بودند و گاهی به تیم ملی هم رسیدند

با گذشت به تیم قرمز جنوبی برایش بسیار خوب شد. او یکی از بهترین بازیکنان حال حاضر لیگ برتر است و اگر فولاد با سر به زمین نخورده تنها دلیلس بازگشت و زدن ۱۲ گل برای تیم توسط اوست.

■ مهاجمین:

گادوین منشا (پیکان): گادوین منشا با زدن ۷ گل آقای گل خط حمله خودروسانان شده. منشا انقدر در نیم‌فصل بازی‌ها عالی بوده که پرسپولیس برای به خدمت گرفتنش تا رسیدن زمان نقل و انتقالات صبر نکرد. او در اینستاگرامش هشتگ پرسپولیس زده و ظاهرا توانایی جدا شدن از پیکان را هم دارد. او ستاره لیگ برتر بوده و شاید با حضور در پرسپولیس بتواند به آقای گلی در لیگ برتر نزدیک و نزدیک‌تر شود.

مرتضی تبریزی (ذوب‌آهن): رضایی و حسن‌زاده از ذوب‌آهن رفته‌اند اما همچنان در خط حمله می‌درخشند و برای تیمش گل می‌زنند. او با مصدومیت حدادی‌فر هم بازیکنی بازی‌ساز شده و هم گلزن. روزهای اوج آمادگی‌اش را در روزهای رفتن گل محمدی تجربه می‌کند و حتما حسینی از بابت آمادگی ویژه او بسیار خوشحال است. مهاجمی که ذوب‌آهن را به رتبه سوم بازگرداند.

جابر انصاری (استقلال): جابر ابتدای فصل کمی با کم‌مهری منصوریان مواجه بود. ستاره جوان سال قبل استقلال می‌توانست از همان ابتدا در ترکیب اصلی باشد و برای تیمش گل بزند. هرچند جابر پس از اعتماد خودش را ثابت کرد و امروز هم یکی از گزینه‌های اصلی دعوت به تیم ملی است. او نیم‌فصل فوق‌العاده‌ای داشته.

■ عکس نوشت:

■ باز نشر یک عکس

ایمن حتما مهم‌ترین قلاب تصویری پس از بحران استقلال است. در اولین تمرین پس از مصاحبه‌ها و نیمکت‌نشینی رحمتی، منصوریان وقتی به تمرین می‌رسد سراغ

همه بازیکنان می‌رود و با همه از جمله رحمتی دست می‌دهد. بحران استقلال حل شده؟ خدا می‌داند.

■ قاعده بازی:

■ مهران باقی

اثر پروانه‌ای کارلوس

نمی‌شود کارهای کارلوس کی‌روش و اثراتی که بر فوتبال ایران می‌گذارد را ندید. یعنی هرچقدر هم که قرار باشد نسبت به سرمربی پرتغالی تیم ملی و رفتار اثر گذارش بی‌توجه باشیم باز هم در بزنگاه‌ها و اتفاقات مهم نقش کلیدی او را می‌بینیم. وقتی او به ایران آمد تیم ملی ایران در رنکینگ تیم چهارم و در مسابقات مقدماتی جام‌جهانی تیم پنجم آسیا شده بود. تیمی که زیر نظر کی‌روش حالا چهار سال است در فوتبال آسیا آقایی می‌کند و کم‌کم ستاره‌های جوانش رشد می‌کنند و خود را بالا می‌کشند. تأثیرات غیرفنی کی‌روش بر فوتبال ایران چندان معلوم نیست. شاید به این دلیل که زیاد در موردش نوشته نشده و یا حتی زیاد دیده نشده که کسی درباره آن بنویسد. یکی از همین اثرات راهفته گذشته تجربه کردیم. جدال پرسروصدای سرمربی استقلال با دروازه‌بانن چیزی نبود که بدون حضور کی‌روش بشود در فوتبال ایران آن را تجربه کرد. مهدی رحمتی از بعد فنی بدون شک دروازه‌بان بی‌همتایی است. دروازه‌بانی که اگر استقلال همین رتبه هفتم را دارد به لطف واکنش‌ها و تصمیم‌گیری‌های درست او در طول نیم‌فصل بوده است. با این همه منصوریان در دیداری حیاتی و مهم‌وار روی نیمکت گذاشت. دیدار مقابل سپاهانی که گفته می‌شد شکست در این دیدار به‌منزله حذف منصوریان از روی نیمکت استقلال خواهد بود. منصوریان رحمتی را کنار گذاشت و به دروازه‌بانی چون حسینی اعتماد کرد که همه می‌دانستند کیفیتش حتی به اندازه نیمی از کیفیت فنی رحمتی هم نیست. سرمربی استقلال در یک‌بازه زمانی بسیار مهم و در نقطه‌ای حساس تصمیم گرفت نظم را در تیمش در اولویت بگذارد و تصمیمش را اجرا کرد. علی‌رضامنصوریان متد کی‌روش را در استقلال پیاده کرد و جواب گرفت. این یک اتفاق خوب برای فوتبال ایران است. حالا شاید در پرسپولیس هنوز ستاره‌ها اینقدر قدرت دارند که بروند و برگردند و به‌زور تماشاگران به ترکیب اصلی هم برسند اما در حال حاضر که استقلال شرایط بسیار متفاوتی دارد. منصوریان در مسیر کی‌روش با بازیکن سالاری در تیمش برخورد کرده. کاری که حتی قلعه‌نویی هم در دوره حضورش در استقلال انجام نداده بود. این همان اثر پروانه‌ای سرمربی تیم ملی است که امید داریم به همه جای فوتبال ایران گسترش پیدا کند.

■ یادداشت:

■ مهدی رهامنش

تیم اول آسیا بدون امکانات

پایان سال میلادی ۲۰۱۶ برای تیم ملی خوش یمن بود، چرا که هم فیفا و هم فرانس فوتبال در انتخاب‌هایشان تیم ملی ایران را به‌عنوان بهترین تیم آسیا انتخاب کردند. تیمی که این‌روژه به‌نابختن عادت کرده و هر فرصتی که پیدایم کند بیش از پیش قدرت‌ش را بر رخ تیم‌های آسیایی می‌کشد. آمارها نشان می‌دهد که تیم ملی ایران یکی از بهترین آمارهای ممکن در فوتبال دنیا را به نمایش گذاشته است. تیمی بدون شکست در ۲۰۱۶ و البته فقط دو گل خورده در ۱۰ دیدار. آمارهای تیم ملی ایران در مسابقات مقدماتی جام‌جهانی بسیار رشک‌برانگیزتر است. تیم ملی ۷ دیدار در مرحله مقدماتی انجام داده و نه‌تنها استون شکست‌هایش خالی است که در این مسابقات گلی هم دریافت نکرده. ۷ بازی بدون گل خورده در مسابقات مقدماتی جام‌جهانی ایران را تیمی بی‌مثال در کل دنیا می‌کند. آمارهای شگفت‌انگیز تیم ملی اما با امکاناتی که در اختیارش قرار دارد هیچ همخوانی ندارد. تیم ملی ایران هنوز قرارداد اسپانسرینگش برای پیراهن را امضا نکرده است. اگر اسپانسر شخصی تیم ملی نبود همین پیراهن‌های آدیداس هم به تن تیم ملی نبود. در زمینه‌های دیگر هم اوضاع خیلی بهتر نیست. تیم ملی ایران در دو ماه گذشته بیشترین تعداد بازی‌های ملی کنسل شده را داشته. تیم کی‌روش در همین بازه بازی را به دلایل مختلف کنسل کرده است. بازی مراکش هم که قرار است در روز هفدهم دی برگزار شود نه‌با تلاش‌های فدراسیون که با تلاش شخص سرمربی تیم ملی هماهنگ شده است. تصور کنید کارلوس کی‌روش سرمربی تیم ملی به دبی سفر کرده تا جلوی برگزار نشدن مسابقه را آن هم با روابط شخصی‌اش بگیرد. شاید تیم ملی ایران تیم اول آسیا باشد اما حتما هیچ کدام از تیم‌های ابتدایی آسیا با چنین روشی آماده نمی‌شوند. نه ژاپن، نه جنوبی، نه عربستان، نه استرالیا و نه حتی تیم‌های درجه دوم آسیا شرایط ایران را ندارند. شاید تیمی مانند کویت و چین نیاز داشته باشند از رابطه سرمربی‌شان استفاده کنند، اما تیم اول آسیا برای برگزاری بازی دوهفته‌نامه فقط به یک اراده نیاز دارد و اگر برگزاری بازی سخت می‌شود حتما فعالیت فدراسیون فوتبال باید بیشتر شود. درباره زمین تمرین هم شرایط همین‌طور است. تیم ایران یک زمین تمرین در دست‌حسابی ندارد. این اتفاقات در شرایطی رخ می‌دهد که تیم ملی در آستانه صعود به جام جهانی است.